

אבל לבסוף נמצא מוצא של פשרה, שאי-שר לשני הצדדים להמשיך בעסקים. באותו זמן הצליח ידעות אחרונות להג' ביר את הרכש שלו: סילבי קשת, בעלת הטור המפורסם חץ מטילבי קשת בהארץ, הצטרפה אל גליון הורים של ידעות אח' רונות — כתבי עיתונים אחרים שעברו לעבוד בעיתון זה.

אלא שבמיקרה זה לא היתה עינים של עורכי הארץ צרה בכך. בחודשים האחרונים הסתכסה סילבי קשת בצורה קשה מאוד עם בעליה של הארץ, גרשום שוקן, הפסיקה לפרסם את מדורה, ולבסוף אילצה למעשה את שוקן לפטרה.

היה זה מורו שהיא נקלטה שוב דווקא בידיעות אחרונות. שכן, בשעתו, כשעזבה סילבי את ידעות ועברה להארץ, הוטל

הרי הפרשה הבאה עמדה במרכז המאורעות השבוע.

יום ראשון השבוע היה ללא ספק יום היסטורי בתולדות העיתונות הישראלית: היה זה היום הראשון בו הקדישו שני העיתונים ידעות האחד לשני, תוך שהם נוקבים בשמו המלא של הצהרון המתחרה. מעריב, שהזכיר את שם ידעות אחרונות, רק כשבעליו נוח מרס, נשלח למאסר אחרי שהיה מעורב בתאונה קטלנית בה נדרסה ילדה על ידי מכוניתו, שש לפרסם כי „משטרת תל-אביב פתחה תיק חקירה פלילי נגד העיתון ידעות אחרונות, על פרסום תמונת חשוד ברצח בניגוד לצו שופטי.“

באותו יום עצמו שמחו עורכי ידעות אחרונות לפרסם כי „מירון בנבנישתי, חבר הנהלת עיריית ירושלים, הגיש למועצת ה-

התקפה חסרת-תקדים של

„ידעות אחרונות“ על עורך „הארץ“

עליה חרם כללי בידיעות אחרונות, ונאסר להזכיר את שמה או לרמוז אפילו על קיומה.

סילבי עברה למקום-עבודתה החדש יחד עם שם מדורה. הפעם שלחה את היציה מהקשת של ידעות אחרונות, אחת לשבוע, ביום שישי. אולם בעוד שהמדורים הראשונים שלה היו צימחוניים, בהשואה לכתבות שפירסמה בשעתו בהארץ, הרי ביום השישי האחרון שילחה סילבי ממדורה לא חץ, אלא אשפה מלאה חיצים מורעלים — בצורת פצצת-זמן.

היתה זו הרשימה שנשאה את הכותרת הרוזנת דרקולה. במיטב המסורת של מדורה, בו נהגה לתאר טיפוסים מוגדרים בצורה אנונימית, ולהניח לכל המדינה לשחק במישחק הניחושים ויהיו המלות, מבלי להסתכן בהוצאת-דיבה, תיארה סילבי קשת אשת חברה תל-אביבית מאור-מאור מסוימת, שחוגי העיתונות הישראלית לא היו צריכים להתאמץ כדי לזהותה עם אשתו של הבוס שלה לשעבר.

רשימה מסוג זה לא נכתבה עד כה מעור בעיתונות הישראלית. נראה היה שסילבי גישה את כל מלאי הרשעות והרעל כדי לתאר את גיבורת רשימתה, אדית שלוש-ברג, ולהפכה ללעג ולקלס.

הצנזור

לא הרגיש

לא רק שתיארה את צורתה החיצונית בצורה מזועזעת, אלא לעגה לדרך דיבורה, לצורת לבושה, למינהגים האינטימיים ולחיים הפרטיים שלה. היא הציגה אותה כאשה שגרמה למות בעלה, שאף הוא מוצג ברשימה כמות מרושעת ומלא סחרונות; כמי שמוזמנת לכל מקום ולא כאובייקט לתהבחות.

כשעצמה, מבלי לייחס אותה לאנשים חיים, היתה זו קלאסיקה מקאברית שהמחיר שהציגה אפשר לרצוח אנשים בתיאור אופי. ואילו המחשבה שהרשימה נועדה לפגוע בידיעות אחרונות, עוררה חלחלה.

לא חלף זמן רב מאז יצאו גליונות ערב שבת של ידעות אחרונות לשחקים, ככרי-מינין.

יהושע ביצור

עיתונות קובלנה נגד העיתונאי יהושע בייצור ממעריב. „החלונה, שהגיש בנבנישתי נגד ביצור, טוענת כי ביצור עבר על כללי האתיקה העיתונאית בפירסום, שהיה מכוון נגד בנבנישתי.“

ביום השלישי לפני שבוע פירסם ביצור „סקופ“ מרעיש. בכותרת ראשית במעריב טען כי מירון בנבנישתי, הממונה על מורח ירושלים מטעם עיריית ירושלים, הגיש למשרד-החוק תוכיר מפורט וסודי, בו הציע להקים עירייה ערבית נפרדת שתשלט על מורח ירושלים ועל מרבית שטח העיר התיקה. לפי הצעה זו יהיה חלק אחד מהעירייה הערבית בתחום ישראל ואילו החלק השני של העירייה — בתחום הנמון לריכוז נות ירדנית.

הסקופ היה מרעיש באמת. אבל ביצור שכח לציין שתי עובדות: כי התוכיר ש-תוכנו הודלף לו, נכתב עוד בשנת 1968; וכי למחרת יום הפירסום עמדה להיערך הצבעה במועצת העירייה, בה היו צריכים להצביע על מועמדותו של מירון בנבנישתי לסגנות ראש-העירייה.

הידיעה שפורסמה במעריב העמידה את העובדות בצורה כזו, שניתן היה להבין כי התוכיר הוגש על ידי בנבנישתי, בן-טיפו-חיו של תדי קולק, רק בזמן האחרון.

לא היה ספק שביצור שימש ככלי-שרת, בידי מי שהיה מעונין שמירון בנבנישתי לא ייבחר לסגנו של תדי קולק. העובדה שלא טרח לבדוק ולהודיע לקוראיו את תאריך התצהיר, היא המחשדה אותו בעבירה על כללי האתיקה העיתונאית.

אשר לעצם ההצעה שהעלה בנבנישתי בתצהירו מלפני שלוש שנים, הרי אין בה חידוש רב. היתה זה תדי קולק עצמו שהעלה בומנו את הרעיון לצאת מהסכך של בעיית ירושלים, על ידי סיפוח אזורים קרובים לעיר לשלטון ישראל, הקמת עיר-ריית-גג, והקמת עירייה ערבית עצמאית שתשלט על מורח העיר ועל שטחים בעיר העתיקה, שהיוו בריבונות ירדנית.

פצצת-זמן

מורעת

בצלוחיות של דיו, לעומת הסערה ה-אמיתית, שפרצה ביום השישי השבוע, ה-מבשרת אולי החילתה של מלחמת אדירים, בין שניים משלושת העיתונים הגדולים בידיעה. והכוונה אינה הפעם לידיעות אחרונות ומעריב, אלא לידיעות אחרונות והארץ.

כתב „מעריב“ נפל

בפח של

תככנים מפלגתיים

ראש העומדים להיגרר למלחמה שאף אחד מהם אינו חפץ בה.

שני העיתונים נמצאים בקשרים מיסחריים הדוקים. מדור המודעות הקטנות שלהם, הלוח הכפול, מתפרסם בשני העיתונים תמורת תשלום יחיד. השותפות המיסחרית הזאת איננה עמדה להתפרק לפני שבועות מספר, כאשר בעלי ידעות אחרונות תביעו להגדיל את חלקם בהכנסה המשותפת.

סילבי קשת

דה הראל, שהוא מנהל המחלקה לחינוך חב-רתי במחלקת החינוך של עיריית תל-אביב, קיבל הזמנה נמועדות העיתונאים הצעירים בבון, לשגר מישלחת של עיתונאים צעירים, עורכי עיתוני ילדים ועורכי מדורי חינוך ו-נוצר בעיתונות הישראלית, לסיור בגרמניה.

הדובר פועל

כאיש פרטי

ר"ן ישראל לגרמניה יש הסכם על חילופי משלחות. הוקמה קרן של 2 מיליון ל"י המממנת נסיעות של משלחות בין שתי המדינות. הגרמנים הם התורמים את רוב הכספים לקרן, כך שהם מממנים גם נסיעות של משלחות מהארץ לגרמניה ונגם משלחות מגרמניה לכאן.

„היהודי הראל“, המשיך פרי להסכר, „שלא יכול היה להתעסק בארגון המשלחת, מסר את זה לארגון ידעי הנופש בישראל, אגודת העוסקת בחילופי משלחות עם ארצות חוץ. כיון שלאנשי האגודה לא היה מושג איהו עיתונאים להזמין למשלחת, הם פנו אלי, ביקשו ממני שאעמוד בראש המשלחת והטילו עלי לבחור את העיתונאים שישתתפו במשלחת. אבל אין לזה שום קשר לעובדה שאני דובר מפלגת העבודה.“

לרוע המזל שכח יורם פרי לספר עוב-דות אלה למוזמנים להשתתף במשלחת. רר-בס ככולם היו סבורים שהנסיעה מאורגנת על ידי מפלגת העבודה, כיוון שקיבלו את ההזמנה אישית מידי דובר המפלגה.

כמה מהעיתונאים אליהם פנו בעניין זה אף דחו את ההזמנה, משום שראו בה נס-יון לשחוד פוליטי. עוד יותר מזה: אחרי שידעות אחרונות הציע ליוזם פרי שהכי תבתי יואלה הרשיפי תצורף למשלחת במ-קומו של צבי רימון, לא אשר פרי את נסיעתה. רבים נזכרו כי רק לפני שבועות מספר דווחה יואלה בצורה לא כל כך חיובית על ועידת העבודה. לא היתה כל סיבה לכך שדובר העבודה יתן לה פרס בצורת נסיעת חנים לגרמניה.

המעניין בכל הפרשה הוא, שהיה זה דר-בר העבודה שהזמין אישית את מזכירתו של דב יודקובסקי, אלינה תורן, להצטרף למשלחת כעיתונאית, למרות שאינה כזאת. לולא עירנותם של אנשי הוועד בצהרון, עלול היה דב יודקובסקי להישאר בשבועות ה-קרובים ללא מזכירה.

ה„סקופ“

הישן

עורך ישיבתי הפרשות הקודמות נשארו חסיות מעיני הציבור הרחב,

גרשום שוקן

וכבר החלה הסערה הגדולה. בעבר, בעת שסילבי שיגרה את היציה מהארץ, ניסתה כל הארץ לנחש למי היא מתכוונת, כשרק אנשי הארץ יודעים את האמת. הפעם היה המצב הפוך. כל עולם העיתונות הישראלי ידע למי מתכוונת סילבי, ורק בהארץ ניסו לנחש למי הכוונה. לגרשום שוקן עצמו נר-דע על פירסום כתבתה של סילבי רק כשי-חזר לארץ במוצאי-שבת, מביקור שערך בי-ארצות-הברית.

ביום הראשון השבוע, כבר החלו להגיע תגובות ראשונות. בית-סוקולוב, בית העיתון נאים בתל-אביב, רגש כולו. „איך יתכן, ש-ידעות אחרונות יתקוף בצורה כזו את ער-רך הארץ?“ שאלו עיתונאים. אחד העיתון-נאים שנפגע בעבר מחציצה של סילבי, הגן עליה: „אין דבר, עכשיו ירגישו בהארץ מה שעשו בעבר לאחרים.“

אפילו אחד מידידיה הקרובים של סילבי קשת מוצא לנכון לקטרג עליה: „זה כבר לא שינאה ולא ארס. לעשות חשבון אישי בצורה כזאת — זה דבר חסר תקדים!“

„זהו דבר שלא יעשה“, התמרמר אחד העיתונאים, „לא יתכן שעיטונאי יירק לבאר ממנה שתה!“ ואילו אחרים טענו כי העוב-דה שראשי התיבות של גיבור רשימתה, גרשום שוקן, היתה לראשי התיבות של עורך הארץ, גרשום שוקן, מסכנת אותה בתביעת דיבה, למרות שהציגה את האיש ככרי-מינין.

סילבי עצמה ישבה במרכז המהומה בי-בית-סוקולוב, כשהיא חוגגת את ניצחונה. השאלה הגדולה היתה: האם ידעו עורכי ידעות-אחרונות נגד מי יצאה סילבי קשת בהתקפתה על „הרוזנת דרקולה“? אנשי ידעות אחרונות, המכירים את מינהגו של הצנזור הראשי של העיתון, דוב יודקובסקי, לבדוק כל רשימה הנכנסת לעיתון, לא יכלו להאמין כי הוא לא ידע למי הכוונה. יוד-קובסקי, המשמש קטעים ופוסל רשימות, שיש בהן לדעתו לפגוע באינטרסים של בע-לי העיתון שהוא נמנה עליהם, טורח תמיד לוודא אל מי מתכוונים ברשימות בהם תוקפים אנשים בצורה אנונימית. האומנם לא ידע הפעעם במי המדובר?

יש הטוענים כי יודקובסקי פשוט לא תפס את כוונת רשימתה של סילבי. הוא לא הבחין במלכות שהניחה לו סילבי, כשפר-עה את החשבון עם מעבדה לשעבר, ש-פיטרה מעבודתה, ועם אשתו. יתכן שכח-נתה היתה שרק החוג הצר של יודעי דבר יבחיץ בנקמה, אבל תוך שעות מיספר הפ-כה השערוריה לנחלת-הכלל.

עתה נותר לראות כיצד יקבל עורך הארץ את ההתקפה עליו. האם יאמין שהכתבה פורסמה ללא ידיעתם של עורכי ידעות-אחרונות, או שייסק את המסקנות המתבק-שות מפירסום רשימת ההתקפה של סילבי?